

POLÍTICA

Pedro Sánchez, eixida d'emergència

Serà investit president espanyol Pedro Sánchez el 5 de març? Sembla complicat, però els qui pensaven beneficiar-se d'una repetició electoral, ara alberguen molts dubtes. El líder socialista apareix com una eixida d'emergència.

Reportatge de Víctor Maceda (Madrid)

Un parell de setmanes després de les eleccions espanyoles del 20 de desembre, António Costa, que acabava d'estrenar-se com a primer ministre de Portugal, va contactar amb Alexis Tsipras perquè esbrinara la possibilitat real de conformar un executiu d'esquerres a Espanya. Conscient de l'amistat que el cap del Govern grec manté amb Pablo Iglesias, Costa va demanar a Tsipras que sondejara si el líder de Podem era procliu a bastir una coalició a la portuguesa, és a dir, com la que havien acordat el Partit Socialista -aliat del PSOE- i el Bloc d'Esquerra -una agrupació de partits de tall més radical, situada a l'òrbita de Podem i IU- per descavalcar el conservador Pedro Passos Coelho.

Iglesias va transmetre a Tsipras que la seua predisposició era molt bona, però que ja feia més de 15 dies dels comicis i encara esperava "algun gest" dels socialistes, començant per l'acceptació dels quatre grups a l'hemicicle -el seu i el de les confluències catalana, valenciana i gallega- que Podem exigia. Si el PSOE els donava suport, ells

NI UNA SALUTACIÓ. El president espanyol en funcions, Mariano Rajoy, rebutja la salutació que li ofereix el líder del PSOE i candidat a la investidura, Pedro Sánchez, durant la trobada fugaç que van mantenir el 12 de febrer.

→ els socialistes han establert en paral·lel amb Ciutadans.

Quan Pedro Sánchez va rebre Mónica Oltra i Joan Baldoví, el dia 3 de febrer, no va parlar-los de comptar amb el suport de Ciutadans a la seua investidura. Va ser Oltra qui va plantejar aquesta possibilitat, però el secretari general del PSOE va defugir la resposta. En aquella trobada, Sánchez sobretot va tractar d'aconseguir que la vice-presidenta de la Generalitat Valenciana actuara com a pont entre ell i Iglesias, però el secretari general de Podem va per lliure.

“La contraproposta de Podem [presentada el 15 de febrer] és una proposta de no-acord”, lamenta José Luis Ábalos, el diputat valencià del PSOE amb més ascendència al si del grup parlamentari. “És un intent de segrest”, ironitza Ábalos, per qui és fonamental rebre el suport “per activa o per passiva” de Ciutadans. “Això ens mantindria en la centralitat política i tranquil·litzaria el poder econòmic”, reconeix. Sobre una possible repetició electoral, avisa Iglesias de l'evolució que va experimentar el Moviment Cinc Estrelles a Itàlia. “La gent ha votat canvi, no vol que continue manant el PP, i encara menys després dels casos de corrupció que cada dia esclaten a València i Madrid. Ja s'ho farà Podem, si barra el pas a aquesta possibilitat.”

El fet cert és que el PSOE, amb el pitjor resultat de la seua història, es troba en una situació òptima per retornar a La Moncloa. Sánchez ha guanyat més carisma en dos mesos que en dos anys, en bona mesura per la inacció de Rajoy, però també per la ferma demostrada davant els principals barons del partit, especialment l'andalusà Susana Díaz. Ha ajornat fins a les acaballes de maig el congrés federal que s'havia de celebrar al febrer i en aquella data Sánchez podria ser president del Govern i no tenir rival. En cas que haja fracassat i que s'hagen de repetir els comicis, haurà gaudit d'una visibilitat enorme –fa setmanes que és el centre de totes les mirades, molt per damunt de Rajoy– i es trobarà en unes

condicions immillorables per imposar-se a les primàries que caldria celebrar per designar el presidenciable socialista. En aquest cas, el conclave federal hauria de posposar-se novament.

Conscient que no controla el comitè federal, màxim òrgan entre congressos, Pedro Sánchez ha assegurat que qual·sevol acord d'investidura serà sotmès prèviament a un referèndum entre la militància. Amb el vot afirmatiu dels afiliats, costa imaginar que el comitè federal tombarà el possible pacte, i per tant, ho tindria coll avall. Encara que el secretari general no busca el suport dels grups catalans, a l'últim comitè federal la presidenta andalusà va remarcar que Sánchez no podia ser president amb el vot favorable o l'abstenció dels independents. “Ni tampoc per incomparança”, va arribar a matisar.

La rèplica, i per partida doble, li va arribar de la manera més dolorosa possible. Per boca de Felipe González i a través Canal Sur, on l'ex-president espanyol va

recordar que Díaz “ha de complir amb la seua responsabilitat” com a presidenta andalusà, a més de traslladar-li una recomanació sincera: “Si jo fóra ella, no optaria a la secretaria general del PSOE”.

L'ex-ministra Trinidad Jiménez –que al seu dia ja va afavorir l'acostament entre Pedro Sánchez i José Luis Rodríguez Zapatero– va oficial com a mediadora. Va demanar el suport de González a l'estratègia seguida per Sánchez, amb un element clau al seu favor: la bona amistat que l'ex-president espanyol conserva amb Manuel Chaves, que va sentir-se maltractat per Susana Díaz com a conseqüència del *cas dels ERO*, quan va forçar-lo a renunciar com a diputat en funció dels acords a què ella havia arribat amb Ciutadans.

Tres carrils

Mentre el PSOE negocia amb Ciutadans a fi d'enllestir un acord de mínims, Podem només contempla “tres carrils de diàleg”. El primer, amb socialistes, IU i

→ membres de Ciutadans. “És molt senzill: apostem per repetir l’Acord del Botànic”, cosa que també invalida l’opció del govern monocolor amb què segurament somia Sánchez. “Sense el concurs de Podem, serà molt complicat articular una majoria de canvi”, remarca Baldoví, qui confessa que el referèndum català no s’ha posat sobre la taula en les converses de Compromís amb el PSOE. “Per nosaltres, no és una línia roja, però òbviament, estem completament d’acord amb el dret a decidir dels pobles i nacions, com no podria ser d’una altra manera.”

Baldoví no vol ni sentir a parlar d’unes noves eleccions: “A la vida les oportunitats es presenten una sola vegada, i si tornem a llançar els daus, podria passar que el resultat fóra pitjor... Les forces ocultes, invisibles, que no hi són però sí que hi són, podrien afavorir una altra majoria, i no precisament de canvi”. Tenint-ho en compte, Baldoví destaca que “tothom ha de calibrar què significaria anar a unes altres eleccions”.

La reunió entre les quatre forces de l’esquerra -PSOE, Podem, IU i Compromís- convocada per Alberto Garzón i que han acceptat les altres tres parts pot aplanar el camí de l’acord. Un acord que Pedro Sánchez vol circumscrit a la investidura i que Pablo Iglesias desitja que es concrete en una coalició de govern tan semblant com siga possible a la que ja va presentar públicament davant la premsa. Ni a Iglesias ni a Garzón ni a Oltra no senten atracció per Sánchez, però al capdavall, és l’única eixida d’emergència que hi ha a l’abast.

Al PP, de la seua banda, el temps també se li esgota. L’últim mes ha assistit a la caiguda de les seues dues polítiques més destacades, Rita Barberà i Esperanza Aguirre, totes dues esguitades per la corrupció. Amb Rajoy qüestionat per la manera com ha jugat aquesta partida i sense cap possibilitat de ser investit, si els populars aspiren a evitar un govern integrat per Podem, Pedro Sánchez també podria convertir-se, en darrera instància, en el seu president d’emergència. Per si de cas, Albert Rivera ja li ha posat pegament. ●

JOSÉ ANDRÉS TORRES MORA

«No em sent a prop de Rivera ni d'Iglesias»

El malagueny José Andrés Torres Mora, diputat al Congrés des del 2004, fou qui primer va animar José Luis Rodríguez Zapatero perquè optara a liderar el PSOE, i com a professor de sociologia a la Facultat de Ciències Polítiques de la UCM, coneix alguns dels impulsors de Podem. Gran observador, acaba de publicar ‘El día que el triunfo alcancemos’.

*Entrevista de Víctor Maceda
Fotografies de José Camó*